

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120277840
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120277840.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: POMO, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 52 756 904, zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom V. G. X/A., K. - M. A., o zaplatenie 975,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/50/2020-73 dňa 19. októbra 2020, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovanej **o d m i e t a**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 975,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 975,- eur od 13.03.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní po právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v celom rozsahu (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v súdnej veci sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 975,- eur s príslušenstvom titulom vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla vyúčtovaných poškodenému faktúrou na celkovú sumu 1.115,- eur. Okresný súd nariadil vo veci samej pojednávanie na deň 19. októbra 2020, na ktoré sa právny zástupca žalovanej nedostavil, doručenie predvolania na pojednávanie mal riadne doručené dňa 5. októbra 2020. Keďže svoju neprítomnosť neospravedlnil a ani z dôležitého dôvodu nepožiadal o odročenie pojednávania a právny zástupca žalobcu navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, okresný súd vydal pri aplikácii ustanovenia § 274 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozsudok pre zmeškanie, majúc za to, že boli splnené všetky podmienky pre jeho vydanie. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď konštatoval, že žalobca mal vo veci plný úspech, a preto má právo na náhradu trov konania voči žalovanej.

2. Proti uvedenému rozsudku žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) podala odvolanie, v ktorom súdu prvej inštancie vytýkala, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Navyše, rozsudok okresného súdu označila za arbitrárny, keďže z jeho obsahu nie je žiadnym spôsobom zrejmé a ani z neho nevyplýva, ako prvoinštančný súd posudzoval naplnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 písm. a) a b) CSP. Odvolateľka zdôraznila, že rozsudok pre zmeškanie slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného (viď dôvodová správa). V danom prípade však žalovaná nebola žiadnym spôsobom nečinná. Svojím podaním zo dňa 19. októbra 2020 ospravedlnila neúčast svoju, ako aj právneho zástupcu na pojednávaní nariadenom na deň 19. októbra 2020, a to z dôvodu neodkladných pracovných povinností a pracovnej vyťaženia v tomto termíne, tiež z dôvodu hospodárnosti konania (t. j., aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania),

ako aj s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu ochorenia COVID-19 spôsobeného koronavírusom SARS-COV-2 v záujme predchádzania vzniku škôd na zdraví a eliminovania šírenia nákazy. Žalovaná v ospravedlnení ďalej uviedla, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň informovala súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jej neprítomnosti. O samotnej existencii ospravedlnenia nie je v rozsudku ani len zmienka, či už explicitná, resp. implicitná. Žalovaná nebola tiež upovedomená súdom o tom, že by jej ospravedlnenie nebolo akceptované a ak by aj teoreticky prvoinštančný súd mienil posúdiť ospravedlnenie žalovanej ako nedôvodné, mal v zmysle čl. 4 CSP per analogiam postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovanú, že ňou uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane súhlasu s prejednaním veci v neprítomnosti, nebudú akceptované. S poukazom na to, že nebola splnená kumulatívna podmienka na vydanie rozsudku pre zmeškanie uvedená v ustanovení § 274 písm. b) CSP, žalovaná odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Bližšie uviedol, že z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že žalovaná sa napriek riadne a včas doručenému predvolaniu na nariadené pojednávanie nedostavila a boli kumulatívne splnené podmienky na vydanie rozsudku podľa § 274 CSP. Žalovanou uvádzané ospravedlnenie bolo urobené z dôvodov údajných neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťaženia, hospodárnosti konania s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu. V danom prípade s poukazom na procesnú aktivitu žalovanej v štádiu pred nariadením pojednávania možno dospieť k záveru, že v súdnej veci bola pasívna a bola tak splnená podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Žalovanou prezentovaný výklad je podľa názoru žalobcu v rozpore s účelom a povahou príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. Je potrebné rozlišovať aktivitu žalovanej v štádiu písomných vyjadrení podľa § 167 CSP a následne potom, ako súd pristúpi k nariadeniu pojednávania. Podľa presvedčenia žalobcu procesnú aktivitu v štádiu doručovania písomných vyjadrení nemožno aplikovať v štádiu po nariadení pojednávania ako okolnosť brániacu rozhodnutiu vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Inak povedané, z ničoho nevyplýva, že by v prípade rozhodnutia súdu kontumačným rozsudkom na pojednávaní podľa § 274 CSP vydanie takéhoto rozhodnutia bolo podmienené predchádzajúcou absolútnou nečinnosťou žalovaného (viď rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo 189/2017 zo dňa 27. februára 2018, tiež sp. zn. 5Obdo 87/2018 zo dňa 22. novembra 2018). V danom prípade ospravedlnenie urobené z dôvodov uvádzaných žalovanou, teda neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťaženia a hospodárnosti konania nie je možné považovať za ospravedlnenie zo závažných dôvodov, keďže tieto dôvody nemajú charakter vážnych okolností neúčasti na nariadenom pojednávaní a žalovaná tieto okolnosti ani nijako objektívne nepreukázala. Súčasne ani epidemiologická situácia nie je, resp. v čase konania nebola prekážkou účasti na pojednávaní a závažným dôvodom, pretože v danom čase boli za účelom uskutočnenia pojednávania zachované všetky bezpečnostné opatrenia v zmysle príslušných predpisov Úradu verejného zdravotníctva SR a Ministerstva spravodlivosti SR. Na podporu správnosti svojej argumentácie žalobca poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/54/2019 zo dňa 27. novembra 2019 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/71/2019 zo dňa 01.08.2019.

4. Skôr, než Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia, zaoberal sa tým, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné.

5. Podľa ustanovenia § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak

- a) bolo podané oneskorene;
- b) bolo podané neoprávnenou osobou;
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo
- d) nemá náležitosti podľa ustanovenia § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

6. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

7. Žalovaná podaným odvolaním napadla rozsudok pre zmeškanie, ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel, postupujúc podľa § 274 a nasl. CSP.

8. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

9. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného - kontumačný rozsudok predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalovaného v spore. Právna úprava rozlišuje medzi rozsudkom pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania (§ 273 CSP <.) a po nariadení pojednávania (§ 274 CSP <.). Rozsudkom pre zmeškanie žalovaného možno rozhodnúť len vtedy, ak ide o žalobu o splnenie povinnosti. Ďalšími podmienkami, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie a ktoré musia byť kumulatívne splnené, sú návrh žalobcu; ďalej, že žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

10. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. V danom prípade ide o žalobu na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP. Žalovaná bola na pojednávanie nariadené na deň 19.10.2020 o 09.30 hod. (č. l. 62 a nasl. spisu) riadne predvolaná s poučením o možnosti súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Predvolanie bolo právnemu zástupcovi žalovanej doručené dňa 05.10.2020 (č. l. 61 spisu). Žalovaná súdu prvej inštancie dňa 19.10.2020 v ranných hodinách doručila podanie označené ako „Ospravedlnenie neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na súdnom pojednávaní“ z dôvodu „...neodkladných pracovných povinností a pracovnej vyťaženia, hospodárnosti konania, ako aj s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu ochorenia COVID-19 spôsobeného koronavírusom SARS-COV-2 v záujme predchádzania vzniku škôd na zdraví a eliminovania šírenia nákazy...“. Pravdou je, že predmetné ospravedlnenie nebolo v čase pojednávania založené do spisového materiálu, hoci podľa úradného záznamu z 19. októbra 2020 (č. l. 67 spisu) bolo na pokyn vo veci konajúcej sudkyne zisťované prostredníctvom súdneho registra, či neprišlo ospravedlnenie od právneho zástupcu žalovaného. V čase od 9.20 hod. sa ale takéto ospravedlnenie v súdnom registri nenachádzalo. Podľa úradného záznamu bolo pripísané do súdneho registra medzi dokumenty až o 9.41 hod. V tom čase však pojednávanie už bolo takmer skončené, podľa zápisnice k nemu došlo o 9.45 hod. Keďže žalobca na pojednávaní navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovanej (č. l. 64 a nasl. spisu), prvoinštančný súd, majúci za to, že boli splnené podmienky pre jeho vydanie, jeho návrhu vyhovel. Za danej procesnej situácie, keď sa žalovaná z neúčasti na nariadenom pojednávaní ospravedlnila, hoci len niekoľko minút pred jeho ukončením (z ktorého dôvodu to okresný súd neuviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku), odvolací súd nedospel k záveru, že pre vydanie kontumačného rozsudku neboli splnené zákonné podmienky. Inak povedané, aj v prípade, že by ospravedlnenie žalovanej bolo založené do spisu ihneď, závery prvoinštančného súdu o tom, že žalovaná neospravedlnila svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, sú správne. Žalovaná sa totiž ospravedlnila oneskorene, t. j. v deň pojednávania, len niekoľko minút pred jeho skončením, hoci jej nič nebránilo sa ospravedlniť aj skôr, keďže dôvody uvedené v ospravedlnení nemožno považovať za také, ktoré by nastali náhle pred pojednávaním, o ktorom žalovaná vedela už od 5. októbra 2020.

11. K problematike ospravedlniteľného dôvodu neúčasti na pojednávaní odvolací súd tiež uvádza, že pokiaľ nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočností, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t. j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná) neodvrátiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnemu zástupcovi žalovaného uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 181/2008). Takýto ospravedlniteľný dôvod žalovaná v preskúmvanej veci neprekázala. Jej právny zástupca svoju absenciu ospravedlnil iba odkazom na hospodárnosť

konania a na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť, čo však nijako nepreukázal. Navyše pracovná zaneprázdnenosť mu musela byť vopred známa, a teda mal dostatok času uskutočniť úkony za účelom odstránenia tejto okolnosti tak, aby sa mohol vytyčeného pojednávania zúčastniť. Odvolateľkou uvádzané dôvody nemožno považovať ani za vážne. Ústavný súd v uznesení č. k. I. ÚS 2333/2019-22 zo dňa 04.06.2019 konštatoval, že „...vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine)...“.

12. Pokiaľ žalovaná tiež namietala, že v predchádzajúcom priebehu konania nebola pasívna, podľa názoru odvolacieho súdu za splnenia predpokladov, ktoré vymedzuje predmetné ustanovenie, je možné aj v takom prípade rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Uvedené vyplýva z účelu zákona, ktorým je sankcionovať neúčasť žalovaného na pojednávaní. Zákon tu explicitne ako podmienku aplikácie neustanovuje nespornosť uplatneného nároku. Žalovaná už mala o konaní vedomosť, bolo na nej, aby realizovala svoje procesné práva a povinnosti. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 189/2017 zo dňa 27. februára 2018 a osobitne na uznesenie sp. zn. 5Obdo 87/2018 zo dňa 22. novembra 2018, v ktorom sa dovolací súd stotožnil s názorom súdu nižších inštancií, že skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca.

13. Žalovaná v odvolaní poukazovala aj na nesplnenie si povinnosti súdu informovať ju o neakceptovaní dôvodu na odročenie pojednávania postupom analogicky podľa § 183 ods. 4 CSP. S uvedeným názorom nemožno súhlasiť, pretože predmetné ustanovenie možno aplikovať iba vtedy, keď strana žiada zároveň o odročenie pojednávania. Žalovaná v ospravedlnení svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní iba vysvetlila dôvod neprítomnosti na pojednávaní bez toho, aby zároveň požiadala súd o odročenie pojednávania. V nadväznosti na to nebolo ani povinnosťou súdu postupovať v zmysle tohto zákonného ustanovenia. Navyše podmienky vydania rozsudku pre zmeškanie zákon upravuje v ust. § 274 CSP, žiadna analógia legis § 183 ods. 4 CSP vo vzťahu k § 274 písm. b) CSP do úvahy neprihádza.

14. V súdnej veci správanie odvolateľky odporuje všeobecne uznávanej zásade „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá znamená, že právo patrí bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia využívajú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením a zanedbaním môžu strácať svoje práva (majetkové, osobné, satisfakčné a pod.).

15. Odvolací súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v § 274 CSP, a preto odvolanie žalovanej odmietol podľa § 386 písm. c) CSP. Podľa ust. § 356 CSP, voči rozsudku pre zmeškanie nie je odvolanie prípustné, s výnimkou, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Naopak, zákonný dôvod na podanie odvolania by existoval iba v tom prípade, ak by strana preukázala nesplnenie niektorej z podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie. V nadväznosti na uvedené a skutočnosť, že žalovaná dôvod prípustnosti nepreukázala, odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

16. Na podporu správnosti svojich záverov odvolací súd tiež poukazuje na rozhodovaciu prax senátov Co a Cob v skutkovo a právne totožných veciach (sp. zn. 6Co/29/2019 zo dňa 23. augusta 2019, sp. zn. 7Co/313/2018 zo dňa 28.02.2019, sp. zn. 14Cob/44/2019 zo dňa 19.09.2019, sp. zn. 13Cob/66/2019 zo dňa 26.06.2019) a tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/105/2018 zo dňa 29.03.2019 v ktorom v obdobnej veci dospel k záveru „...že obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľky, že v konaní, ktoré predchádzalo dovolaním napadnutému rozsudku odvolacieho súdu, nastalo procesné pochybenie, majúce za následok porušenie práva na spravodlivý proces...“ (obdobne tiež uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22.11.2018 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019).

17. O trovách odvolacieho konania odvolací rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)